

Çocukla Adli Görüşme: Raporlama ve Standartlar

Dr. Hacer Eşref ATİK TOSUNLAR

© Copyright 2026

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları Akademisyen Kitabevi A.Ş.'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kağıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

*Bu Kitap, Prof. Dr. Sevil ATASOY danışmanlığında Hacer Eşref ATİK TOSUNLAR'a ait "Çocuklarla Yapılan Adli Amaçlı Görüşmeler İle İlgili Hazırlanan Adli Görüşme Değerlendirme Raporlarının Standardizasyonuna Yönelik Türkiye'ye Uygun Bir Model" adlı doktora tezinden türetilmiştir.

ISBN
978-625-375-917-9

Sayfa ve Kapak Tasarımı
Akademisyen Dizgi Ünitesi

Kitap Adı
Çocukla Adli Görüşme: Raporlama ve Standartlar

Yayıncı Sertifika No
47518

Yazar
Hacer Eşref ATİK TOSUNLAR
ORCID iD: 0000-0001-9789-9216

Baskı ve Cilt
Vadi Matbaacılık

Bisac Code
MED058180

Editör
Prof. Dr. Sevil ATASOY
ORCID iD: 0000-0002-0236-0267

DOI
10.37609/akya.4050

Yayın Koordinatörü
Yasin DİLMEN

Kütüphane Kimlik Kartı
Atık Tosunlar, Hacer Eşref.
Çocukla Adli Görüşme: Raporlama ve Standartlar / Hacer Eşref Atık Tosunlar; ed. Sevil Atasoy.
Ankara : Akademisyen Yayınevi Kitabevi, 2026.
173 s. : tablo, şekil. ; 160x235 mm.
Kaynakça ve Ekler var.
ISBN 9786253759179

GENEL DAĞITIM
Akademisyen Kitabevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A
Yenişehir / Ankara
Tel: 0312 431 16 33
siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

TEŞEKKÜR

Eğitim hayatım boyunca her aşamada yanımda olan ve güç almamı sağlayan biricik annem, kardeşlerime ve eşime,

Doktora eğitim sürecimin her detay ve adımını yakından heyecanla takip eden, mezuniyet günümün bir an önce gelmesini sabırsızlıkla beklemesine rağmen bugünü görmesi kısmet olmayan kimya öğretmenim ve babam rahmetli Kimya Mühendisi Tahir ATİK'e sonsuz teşekkür eder ve saygılarımı sunarım.

Dr. Hacer Eşref ATİK TOSUNLAR

Adli Bilimler Uzmanı/ Adli

ÖNSÖZ

Çocuklarla yapılan adli amaçlı görüşmeler, yalnızca bir delil elde etme süreci değil; aynı zamanda çocuğun üstün yararının korunması, ikincil örselenmenin önlenmesi ve adalet sisteminin sağlıklı işlemesi açısından son derece hassas bir alandır. Bu görüşmelerin çıktısı olan adli görüşme değerlendirme raporları ise, çocuğun beyanının hukuki süreçte nasıl anlaşılacağını ve değerlendirileceğini doğrudan etkileyen kritik belgelerdir. Bu nedenle söz konusu raporların bilimsel ilkelere dayalı, açık, tutarlı ve standart bir çerçeve içinde hazırlanması hayati önem taşımaktadır.

Elinizdeki bu eser, çocuklarla yapılan adli görüşmeler sonucunda düzenlenen adli görüşme değerlendirme raporlarının Türkiye koşullarına uygun biçimde standardize edilmesine yönelik önemli bir boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Çocuk istismarı ve ihmali alanındaki güncel ulusal ve uluslararası literatür, hukuki düzenlemeler ve saha uygulamaları titizlikle ele alınmış; adli görüşmeci, hâkim, savcı ve akademisyenlerin görüşlerine dayanan nitel verilerle zenginleştirilmiştir. Bu yönüyle çalışma, yalnızca kuramsal bir çerçeve sunmakla kalmayıp, uygulamaya doğrudan rehberlik edebilecek somut bir model önerisi ortaya koymaktadır.

Türkiye’de çocukla adli görüşmelerin farklı kurum ve merkezlerde yürütülmesi, rapor içeriklerinde ve raporlama dilinde kaçınılmaz farklılıklara yol açabilmektedir. Bu farklılıklar, kimi zaman adli sürecin uzamasına, kimi zaman da çocuğun birden fazla kez dinlenmesine neden olarak ikincil mağduriyet riskini artırmaktadır. Bu çalışma, söz konusu sorunlara bilimsel ve sistematik bir yaklaşımla çözüm üretmeyi; çocuk odaklı, hak temelli ve disiplinler arası bir perspektifle ortak bir raporlama standardı geliştirmeyi hedeflemektedir.

Çocukların adalet sistemiyle temas ettiği her noktada, onların sesini doğru, eksiksiz ve zarar vermeden duyurabilmek hepimizin ortak sorumluluğudur. Bu kitap, adli görüşme uygulamalarının niteliğini artırmaya, raporların güvenilirliğini güçlendirmeye ve nihayetinde çocukların korunmasına katkı sunma iddiasındadır. Alan çalışanları, akademisyenler ve karar vericiler için yol gösterici bir kaynak olacağına inanıyorum.

Değerli Dr. Hacer Eşref ATİK TOSUNLAR’ı, Üsküdar Üniversitesi Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü’ndeki eğitimi sırasında danışmanlığında yürüttüğü

Doktora tezinin bir ürünü olan bu çalışmanın hazırlanışında gösterdiği bilimsel titizlik, saha deneyimine verdiği önem ve çocukların üstün yararını merkeze alan yaklaşımı nedeniyle içtenlikle kutluyor; eserin ülkemizde çocuk adalet sistemi uygulamalarına anlamlı katkılar sağlamasını diliyorum.

Prof. Dr. Sevil ATASOY

Üsküdar Üniversitesi

Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü Müdürü

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

AG:	Adli Görüşmeci
AGDR:	Adli Görüşme Değerlendirme Raporu
AGO:	Adli Görüşme Odası
ASHİM:	Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü
CBCA:	Ölçüt Bazlı İçerik Analizi (Criteria-Based Content Analysis)
ÇİM:	Çocuk İzlem Merkezi
ÇKM:	Çocuk Koruma Merkezi
HSK:	Hakimler ve Savcılar Kurulu
DSÖ:	Dünya Sağlık Örgütü
WHO:	World Health Organization

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1

GİRİŞ VE AMAÇ	1
---------------------	---

BÖLÜM 2

GENEL BİLGİLER	5
2.1. Çocuk İstismarı ve İhmali	5
2.1.1. Çocuk istismarı sınıflandırılması	6
2.1.2. Çocuk istismarı ve ihmali epidemiyolojisi	7
2.1.3. Çocuk istismarı ve ihmali risk faktörleri	8
2.1.4. Çocuk istismarı ve ihmalinin çocuk üzerindeki etkileri	9
2.2. Çocuk İstismarı İle İlgili Yasal Düzenlemeler	10
2.2.1. Uluslararası düzenlemeler	10
2.2.2. Türkiye’ deki yasal düzenlemeler	12
2.2.2.1. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası	12
2.2.2.2. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu	12
2.2.2.3. 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu	13
2.2.2.4. 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu	13
2.2.2.5. 5395 Sayılı Çocuk Koruma Kanunu	14
2.2.2.6. 6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun	15
2.3. Çocukla Adli Görüşme	15
2.3.1. Çocukla adli görüşmede dikkat edilmesi gereken hususlar	18
2.3.2. Çocukla adli görüşmede ifade almayı etkileyen faktörler	19
2.3.3. Çocukla adli görüşmenin yasal dayanakları	20
2.3.4. Çocukla adli görüşmenin değerlendirilmesi	20
2.4. Cinsel İstismar ile İlgili Adli Görüşme Protokolleri	23
2.4.1. Ulusal çocuk sağlığı ve insan gelişim enstitüsü protokolü (NICHD)	23
2.4.2. İyi uygulama sözleşmesi (Memorandum of Good Practice)	24
2.4.3. En iyi kanıtı başarmak (Achieving Best Evidence (ABE)	24
2.4.4. The cornerhouse forensic interview protocol: RATAc	25
2.5. Çocukla Adli Görüşme Merkezleri	26
2.5.1. Yurtdışı çocuk adli görüşme merkez örnekleri	26
2.5.1.1. Çocuk savunma merkezleri (National Child Advocacy Center-NCAC)	26
2.5.1.2. Corner house	26

2.5.1.3. Barnahus (The Children’s House).....	27
2.5.2. Türkiye’de çocukla adli görüşme yapılan merkezler	27
2.5.2.1. Çocuk koruma merkezleri (ÇKM)	27
2.5.2.2. Adli görüşme odaları (AGO).....	29
2.5.2.3. Çocuk izlem merkezi (ÇİM)	30
2.6. Adli Görüşme Değerlendirme Raporu	34

BÖLÜM 3

GEREÇ VE YÖNTEM	37
3.1. Araştırma Deseni: Durum Çalışması	38
3.2. Araştırmanın Kapsam ve Sınırlılıkları	38
3.3. Araştırmanın Evren ve Örneklemi	38
3.4. Veri Toplama Aracı	40
3.5. Veri Toplama Süreci.....	42
3.6. Verilerin Analizi	43
3.7. Araştırmanın Etik Yönü	46
3.8. Araştırmanın Sınırlılıkları	46

BÖLÜM 4

BULGULAR.....	47
4.1. Sosyo-Demografik Bulgular	47
4.2. Nitel Bulgular.....	48
4.2.1. Adli görüşme raporu hakkındaki görüşler	49
4.2.1.1. Adli görüşme raporunun önemi.....	51
4.2.1.2. Adli görüşme raporu hakkında beklentiler	55
4.2.1.3. Yazılan adli görüşme raporunun amaca hizmet edebilmesi için yapılması gerekenler hakkında öneriler	57
4.2.1.4. Yazılacak raporun standardize olmasının faydaları.....	60
4.2.1.5. Adli görüşme raporu hazırlanırken karşılaşılan güçlükler	63
4.2.1.6. Adli görüşme raporu hakkındaki görüşler temasının katılımcılara göre incelenmesi.....	65
4.2.2. Halihazırda kullanılan raporlar hakkındaki görüşler.....	68
4.2.2.1. Halihazırda kullanılan raporları yazarken dikkat edilen unsurlar	69
4.2.2.2. Halihazırda kullanılan raporların içeriği	70
4.2.2.3. Halihazırda kullanılan raporlar ile ilgili karşılaşılan sorunlar.....	77
4.2.2.4. Halihazırda kullanılan raporlardaki eksiklikler.....	82
4.2.2.5. Halihazırda kullanılan raporlar hakkındaki görüşler temasının katılımcılara göre incelenmesi.....	85

4.2.3. İdeal raporda olması gerekenler hakkında görüşler.....	88
4.2.3.1. Rapor yazarken dikkat edilmesi gerekenler ile ilgili öneriler	89
4.2.3.2. Raporun içeriğinde bulunması gerekenler.....	95
4.2.3.3. Raporda bulunması gereken başlıklar	103
4.2.3.4. Raporun görsel stili hakkında öneriler	106
4.2.3.5. İdeal raporda olması gerekenler hakkında görüşler temasının katılımcılara göre incelenmesi.....	107
4.2.4. Kod bulutu	111
4.2.5. Kod haritası	111
 BÖLÜM 5	
TARTIŞMA.....	115
5.1. Adli Görüşme Raporu Hakkındaki Görüşler.....	115
5.2. Hali Hazırda Kullanılan Raporlar Hakkındaki Görüşler ve İdeal Raporda Olması Gerekenler Hakkında Görüşler	122
 SONUÇ.....	139
KAYNAKÇA	143
EKLER.....	153

KAYNAKÇA

- Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Yönetmeliği. (2022, August 4). <https://www.mevzuat.gov.tr/File/GeneratePdf?mevzuatNo=38565&mevzuatTur=KurumVeKurulusYonetmeli&mevzuat-Tertip=5>
- Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı. (2024, October 17). <https://magdur.adalet.gov.tr/Home/SayfaDetay/ago-bulunan-adliyeler>
- Adli Görüşme Odaları Yönetmelik. (2024, August 29). <https://magdur.adalet.gov.tr/Resimler/Dokuman/19102020110737AGOY%C3%96NETMEL%C4%B0G%C4%B0.pdf> adresinden alındı
- Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun, 2012. (n.d.). Mevzuat Bilgi Sistemi. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.6284.pdf>
- Akbaş, E., & Erükçü, G. (2013). Mağdur çocuklarla adli görüşme teknikleri. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 24(1), 199–207. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tsh/issue/48410/613386>
- Akçin, İ. (2006). Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar. *Yargıtay Dergisi*, 32(1-2), 114. <https://www.jurix.com.tr/article/25982?u=0&c=0>
- Akın Ün, A. (2019). *Cinsel istismar suçunun soruşturulmasındaki özellikler ve mağdurun korunması* (Master's thesis). Isparta.
- Akman, A., & Yılmaz, Ö. (2017). Çocuklarla adli görüşme: Uygulamada karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri. *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 64(1), 1–32. <https://doi.org/10.33417/tsh.773690>
- Aktay, M. (2020). İstismar ve ihmalin çocuk üzerindeki etkileri ve tedavisi. *Gelişim ve Psikoloji Dergisi (GPD)*, 1(2), 169–184. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/gpd/issue/54914/774648>
- Alpar, G. (2016). Çocukla adli görüşme ve iletişim. https://www.academia.edu/43698621/%C3%87ocukla_Adli_G%C3%B6r%C3%BC%C5%9Fme_ve_%C4%B0leti%C5%9Fim
- Alpaslan, A. (2014). Çocukluk döneminde cinsel istismar. *Kocatepe Tıp Dergisi*, 15(2), 194–201. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kocatepetip/issue/17402/182223>
- Altunsu Aktaş, B. (2004). *Çocuklara bakım veren hemşirelerin çocuk istismar ve ihmali tanımlayabilmeleri* (Master's thesis). İstanbul.
- American Professional Society on The Abuse of Children (APSAC). (2012). *Forensic interviewing in cases of suspected child abuse*. <https://apsac.org/wp-content/uploads/2024/03/30007.pdf>
- Anderson, J., Ellefson, J., Lashley, J., Miller, A., Olinger, S., & Russell, A. (2010). Corner House forensic interviewing protocol: RATAC. *Thomas M. Cooley Journal of Practical and Clinical Law*, 12, 193–331.
- Arıtürk, R. (2022). *Çocuk istismarı ve ihmali: Pediatri hemşireleri için bir rehber. Dünyada ve Türkiye’de çocuk istismarının yasal boyutu*. Ankara: Akademisyen Kitabevi.
- Aslan, F., & Erkol, Z. (2021). Türkiye’de çocuk izlem merkezleri ve üniversite çocuk koruma uygulama ve araştırma merkezleri. In G. Ed. Cantürk (Ed.), *Çocuk istismarı ve ihmali* (pp. 85–92). Ankara: Türkiye Klinikleri Yayını.
- Avgören Kapoğlu, A. (2022). Çocuğun cinsel istismarı ve psikiyatrik sonuçları (Tıpta Uzmanlık Tezi). Düzce.
- Ay Yüzügüldü, M., & Ülküer, N. (2023, Temmuz). Ebeveynlerin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumları ile çocuk istismarı ve ihmali hakkında bilgi ve farkındalık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Ufuk Ötesi Bilim Dergisi*, 23(1), 1–21. <https://doi.org/10.54961/uobild.1281126>
- Ayaydın, H. (2012). Ergenlerde (13-18 yaş) cinsel istismar sonrası immün sistem değişikliklerinin değerlendirilmesi (Uzmanlık Tezi). İstanbul.

- Aydemir, Ö., & Yurtkulu, F. (2012). Çocuk izlem merkezleri: Türkiye’de çocuk istismarı ile mücadelede yeni bir yaklaşım. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 23(4), 257–265.
- Aydın, Ç. (2018). Adli görüşme odalarında görev yapan uzmanların görüşme sürecine ilişkin görüş ve deneyimleri. *Türk Psikoloji Dergisi*, 33(91), 1–14.
- Aydın, F., & Akbudak, A. (2024). Adli sosyal hizmet uygulamaları. *Sosyal Hizmet Dergisi*, 14(1), 123–138.
- Aydın, İ. (2019). Türkiye’de çocuk istismarı, çocuk istismarını önleyici sosyal politikalar ve Diyarbakır örneği (Yüksek Lisans Tezi). Ankara.
- Aydın, M. (2020). Çocuk izlem merkezlerinde yapılan görüşmelerin yargı sürecindeki önemi. *Adli Psikoloji Dergisi*, 3(2), 45–62.
- Badaczewski, A., Bauman, L. J., Blank, A., Dreyer, B., Abrams, M. A., Stein, R., & diğerleri. (2017). Relationship between teach-back and patient-centered communication in primary care pediatric encounters. *Patient Education and Counseling*, 100(7), 1345–1352. <https://doi.org/10.1016/j.pec.2017.04.017>
- Bağ, Ö., & Alşen, S. (2016). Çocuğun cinsel istismarının değerlendirilmesinde yeni model: Çocuk izlem merkezleri. *İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları Dergisi*, 6(1), 9–14. <https://doi.org/10.5222/buchd.2016.009>
- Bağ, Ö., & Bilginer, Ç. (2018). Çocuk izlem merkezlerinde yürütülen sağlık hizmetlerinin gözden geçirilmesi. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 25, 83–89. <https://cogepderg.com/tr/makaleler/cocuk-izlem-merkezlerinde-yurutulen-saglik-hizmetlerinin-gozden-gecirilmesi/doi/27517>
- Bağ, Ö., Bilginer, Ç., Çelik, D., Evinç, Ş., Foto Özdemir, D., & Gülpınar, M. V. (n.d.). Kırılgan gruplar, özellikli durumlar ve adli görüşme süreçleri. <https://magdur.adalet.gov.tr/Resimler/SayfaDokuman/2112020112238ago-uzman-modulu.pdf>
- Baltacı, A. (2019). Nitel araştırma süreci: Nitel bir araştırma nasıl yapılır? Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ahievran/issue/45594/566027>
- Başaran, Y. (2017). Sosyal bilimlerde örnekleme. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 480–495. <https://doi.org/10.16992/ASOS.12368>
- Batman, H. (2021). Hakimlerin ve meslek elemanlarının cinsel istismar mağduru çocuklarla yapılan adli görüşmeye ilişkin değerlendirmeleri (Doktora Tezi). Ankara.
- Bayar, Ö. (2022). Çocuk ihmal ve istismarının çocuk üzerindeki etkileri. In B. Ulukol & N. Koçtürk (Eds.), *Çocuk İhmal ve İstismarı Temel Bilgiler* (pp. 105–123). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Bayrak, N., G. N., & Karakaş, D. (2021). Türkiye’de çocuk izlem merkezleri, adli görüşme süreci ve hemşirelerin rol-sorumlulukları. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 37(3), 217–222. <https://doi.org/10.53490/eghehemsire.667533>
- Benoit, L., & Wortley, R. (2015). Predictors of victim disclosure in child sexual abuse: Additional evidence from a sample of incarcerated adult sex offenders. *Child Abuse & Neglect*, 43, 104–111. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2015.01.011>
- Beyazova, U., & Şahin, F. (2017). Çocuk istismarı ve ihmali yaklaşımında hastane çocuk koruma birimleri. *Türk Pediatri Arşivi*, 42(Özel Sayı), 16–18. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/141258>
- Bilginer, Ç., Üstün Güllü, B., Orhan, G., Kalaycı, B., Erden, G., & Koçtürk, N. (2021). Türkiye’de cinsel istismar mağduru çocukların beyanlarında ölçüt bazlı içerik analizine göre değerlendiriciler arası güvenilirlik. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 28, 52–59. : <https://doi.org/10.4274/tjcamh.galenos.2020.97269>
- Bilici, İ. (2016). *Çocuk ihmal ve istismarı: Adli tıp yaklaşımı*. İstanbul: Seçkin Yayıncılık.
- Bozok, F. K. (2020). *Türk ceza hukukunda çocukların cinsel istismarı suçu*. İstanbul: Seçkin Yayıncılık.

- Böcekçioğlu, B. (2023). Çocukluk çağı duygusal istismarının depresyon üzerine etkisinde psikolojik dayanıklılığın aracı rolü incelenmesi (Yüksek Lisans Tezi, Altınbaş Üniversitesi, İstanbul). Erişim Adresi <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Brubacher, P., Roberts, K., Cooper, B., Price, H., & Vanderloon, M. (2017). *A nationwide survey of child interviewing practices in Canada*. Canada.
- Bulut Demir, H. (2018). *Cinsel istismara uğramış kız ergenlerde cinsel travmanın beyinde yaptığı yapısal değişikliklerin araştırılması* (Uzmanlık Tezi). İzmir.
- Butchart, A., Phinney Harvey, A., Kahane, T., Mian, M., & Furniss, T. (n.d.). *Preventing child maltreatment: Guide to action and generating evidence*. Geneva: World Health Organization and International Society for Prevention of Child Abuse and Neglect. https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/43499/9241594365_eng.pdf?sequence=1
- Büber, Ö., Alsancak, F., Kara, H. Z., & Oksal, H. (2024). Uygulama deneyimleri ışığında çocuk izlem merkezlerinin işlevselliği. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, 57, 169–196. <https://doi.org/10.54049/taad.1418211>
- Büken, B., Kapoğlu, A. A., D. A., & Öbek, A. M. (2023). Mağdur çocukla adli görüşmenin standardizasyonu. *Adli Tıp Bülteni*, 28(3), 296–306. <https://doi.org/10.17986/blm.1647>
- Ceci, S. J., & Bruck, M. (1995). *Jeopardy in the courtroom: A scientific analysis of children's testimony* (M. A. Lloyd, Ed.). American Psychological Association. <https://psycnet.apa.org/doiLanding?doi=10.1037%2F10180-000>
- Ceza Muhakemesi Kanunu, 2004. (tarih yok). *Mevzuat Bilgi Sistemi*. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5271&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5> (Erişim Tarihi: 01.10.2024)
- Corner House. (2024). <https://www.cornerhouseemn.org>
- Çalışkan, S. (2023). *Cinsel dokunulmalığa karşı suçlarda savunma rehberi*. İstanbul: Platon Hukuk.
- Çalışkan, S., & Çalışkan, E. (2024). *Cinsel suçlarda neden beraat kararı verilmelidir*. İstanbul: Platon Plus Yayıncılık.
- Çelik, D. (2014). *Çocukluk çağı cinsel istismar olgularında mağdur ifadesinin delil niteliği ve ifade geçerlilik analizi* (Doktora Tezi). İstanbul.
- Çelik, D. (2019). Adli görüşme. In O. Polat (Ed.), *Tüm boyutlarıyla çocuk istismarı-2: Önleme ve rehabilitasyon* (pp. 95–120). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Çınar, A. (2020). Çocuk ceza hukuku: Suça sürüklenen çocukların ceza sorumluluğu ve yargılanmaları. Yetkin Yayınevi.
- Çocuk Koruma Kanunu, 2005. (tarih yok). *Mevzuat Bilgi Sistemi*. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5395&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5> (Erişim Tarihi: 12.09.2024)
- Çocukla Adli Görüşmeciler Sertifikalı Eğitim Programı. (2020, Eylül 21). T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü. <https://shgm.saglik.gov.tr/TR,19820/cocukla-adli-gorusme-ci-sertifikali-egitim-programi-standartlari-hakkinda-duyuru.html>
- Dağlı, E., & İnancı, M. (2011). Hastane temelli çocuk koruma merkezleri için başvuru kitabı: İhmal ve istismara uğrayan çocuğa bütüncül yaklaşım. Ankara: UNICEF.
- Danış, M. Z. (2021). Çocuk izlem merkezleri ve sosyal hizmet. *The Journal of Academic Social Sciences*. <https://doi.org/10.16992/ASOS.14785>
- Danış, M., Aygün, M., Karasu, M., & Danış, Y. (2019). Çocuk izlem merkezleri ve sosyal hizmet. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 89, 518–528. <https://doi.org/10.16992/ASOS.14785>
- Davies, G., & Westcott, H. (1999). Interviewing child witnesses under the memorandum of good practice: A research review (No. 115). Home Office, Policing and Reducing Crime Unit, Research, Development and Statistics Directorate.
- Davis, S., & Bottoms, B. (2002). Effects of social support on children's eyewitness reports: A test of the underlying mechanism. *Law and Human Behavior*, 26(2), 185–215.
- Demiral, E. (2018). Uluslararası insan hakları hukuku kapsamında çocuklara yönelik cinsel istismar (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul.

- Duman, N. (2024). Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesine ifadelere itibar edilme durumunun değerlendirilmesi amacıyla başvuran cinsel istismar mağduru çocuk olguların retrospektif incelenmesi (Uzmanlık Tezi). Kocaeli.
- Duran, R., & Duran, C. (2021). İstismarın çocuk üzerindeki psiko-sosyal etkileri ve çocuk istismarı ile madde kullanma ilişkisini değerlendirilmesi. *Doğu Anadolu Sosyal Bilimlerde Eğilimler Dergisi*, 5(2), 39–53. <https://doi.org/10.31457/dased.942401>
- Duron, J., & Remko, F. (2018). Considerations for pursuing multiple session forensic interviews in child sexual abuse investigations. *Journal of Child Sexual Abuse*, 1–21.
- Er, T. (2010). Cinsel istismara maruz kalan ve kalmayan ergenlerin anksiyete, depresyon ve benlik algısı açısından karşılaştırılması (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul.
- Erdoğan, B., & Yılmaz, S. (2019). Çocuk izlem merkezlerinde çocukların haklarının korunması. *Çocuk ve Hukuk Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 18–30.
- Erkut, Z., & Gözen, D. (2019). Hemşirelerin gözünden fiziksel istismar: İpucu bulguları nasıl tanırız? *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 16(1), 54–59.
- Eрмаğan Çağlar, E., & Türk, T. (2019). İstismara maruz kalan çocuklarla adli görüşme: NICHDP protokolü önerisi. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, 38, 393–412. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/690606>
- Ersoy, P. E. (2005). Çocuk cinsel istismarı vakalarında adli görüşme: Günümüz teknikleri ve gelecekteki yönelimler. *Aggression and Violent Behavior*, 10(5), 565–578.
- Eyüpoğlu, A. (2012). Cinsel istismar mağduru ifadelerinin ölçüt bazlı içerik analizi. *Güvenlik Bilimleri Dergisi*, 1(1), 22. doi.org/10.28956/gbd.239717
- Fırat, S. (2020). Adli görüşme. H. Dokgöz (Ed.), *Adli Tıp & Adli Bilimler* (ss. 417-432). Ankara: Akademisyen Kitabevi.
- Fontes, L., & Tishelman, A. (2016). Language competence in forensic interviews for suspected child sexual abuse. *Child Abuse & Neglect*, 58, 51-62.
- Garven, S., Wood, J. M., Malpass, R. S., & Shaw, J. S. (1998). More than suggestion: The effect of interviewing techniques from the McMartin preschool case. *Journal of Applied Psychology*, 83(3), 347-359.
- Gezgin, M., & Erbay, A. (2017). Adli görüşme odaları değerlendirme raporu (2017-1). Adalet Sistemi Uzmanları Derneği.
- Gilbert, R., Widom, C., Browne, K., Fergusson, D., Webb, E., & Janson, S. (2009). Burden and consequences of child maltreatment in high-income countries. *The Lancet*, 373(9681), 68-81.
- Goddard, A., Harewood, E., & Brennan, L. (2015). Review of pathway following sexual assault for children and young people in London. Havens, Kings College Hospital London.
- Goddard, A., Harewood, E., & Brennan, L. (2015). Review of pathway following sexual assault for children and young people in London. NHS England. <https://www.england.nhs.uk/london/wp-content/uploads/sites/8/2015/03/review-pathway-cyp-london-summary.pdf>
- Goodman, G. S., & Melinder, A. (2007). Child witness research and forensic interviews of young children: A review. *Legal and Criminological Psychology*, 12(1), 1–19.
- Gökarp, Y., Kaya, S., & Övün, A. (2018). Kadın ve çocuk istismarı. *Akademik MATBUAT*, 2(1), 61-77. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/507914>
- Gölge, Z., Hamzaoglu, N., & Türk, B. (2012). Assessment of medical staff awareness about child abuse and neglect. *Turkish Journal of Forensic Medicine*, 26(2), 86-96. https://www.academia.edu/105262492/Assesment_of_Medical_Staff_Awareness_About_Child_Abuse_and_Neglect
- Gönültaş, B. (2016). Adli sosyal hizmet adalet mekanizmasındaki yeri ve önemi. D. Y. (Ed.), *Adli Sosyal Hizmet Yaklaşım ve Müdahale* (ss. 1-12). Ankara: Nobel Yayın Evi.
- Gönültaş, B., & Akduman, İ. (2016). Çocuklara yönelik cinsel istismar soruşturmalarında mağdur bildirimlerinin önemi. *Çocuk ve Gençlik Hizmetleri Dergisi*, 2(1), 59-72. <https://doi.org/10.16992/ASOS.1083>
- Göral, C. (2014). Avrupa Konseyi çocuğun cinsel sömürü ve istismara karşı korunması sözleşmesi kapsamında cinsel istismar suçu (Yüksek lisans tezi). İstanbul Üniversitesi.

- Gudjonsson, G. H. (2003). *The psychology of interrogations and confessions: A handbook*. John Wiley & Sons.
- Güler, G., Yıldırım, V., Kütük, M., & Toros, F. (2016). Adli psikiyatrik değerlendirme ve çocuk ile iletişim. *Adli Tıp Bülteni*, 21(2), 98-106. <https://doi.org/10.17986/blm.2016220395>
- Güllü Üstün, B. (2020). *Cinsel istismar mağduru çocuklarla adli görüşme: Görüşme yöntemi ve görüşmecinin öznel deneyimi (Doktora tezi)*. Ankara Üniversitesi.
- Güllü, B., & Erden, G. (2023). Türkiye’de cinsel istismar mağduru çocuklarla adli görüşme: Görüşmecinin öznel deneyimi. *Klinik Psikoloji Dergisi*, 12(3), 125-138. <https://doi.org/10.57127/kpd.26024438.1274717>
- Gündüz, B., & Gökçakan, Z. (2004). Fiziksel istismar açısından üniversite öğrencilerinin problem çözme becerilerinin incelenmesi. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 13, 29-40. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/217090>
- Hershkowitz, I., Fisher, S., Lamb, M., & Horowitz, D. (2007). Improving credibility assessment in child sexual abuse allegations: The role of the NICHD investigative interview protocol. *Child Abuse & Neglect*, 31(2), 99-110.
- Hershkowitz, I., Lamb, E., & Katz, C. (2014). Allegation rates in forensic child abuse investigations: Comparing the revised and standard NICHD protocols. *Psychology, Public Policy, and Law*, 3, 336-344.
- Hızlıol, B. (2024). Öğrendiği anlat yöntemi ile verilen çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanılama eğitiminin etkinliği (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi.
- Holliday, E., Humphries, E., Brainerd, J., & Reyna, F. (2012). Interviewing vulnerable witnesses. G. Davies, A. Beech, W. John, & C. Sons (Eds.), *In forensic psychology: Crime, justice, law, interventions* (pp. 115-134). Chichester: John Wiley & Sons Ltd.
- Hukuk Muhakemeleri Kanunu (tarih yok). *Mevzuat Bilgi Sistemi*. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.6100.pdf>
- Karaca, H. (2016). Çocuğun cinsel istismarı. *İstanbul Barosu Dergisi*, 90(2), 207-227.
- Karataş, Z., & Mavili, A. (2019). Çocuk adalet sisteminde suçla sürüklenen çocuklara yönelik uygulamalarda karşılaşılan sorunlar. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 10(2), 45-78. <https://doi.org/10.21560/spcd.v19i50781.519076>
- Katz, C., Malloy, L. C., & Lamb, M. E. (2011). Non-verbal behavior and emotional reactions in child abuse interviews. *Child Abuse Review*, 36, 12-20.
- Keser, Ö. (2022). *Uygulamaya bakan yönleriyle reşit olmayanla cinsel ilişki suçu*. Ankara: Adalet Yayınevi.
- Keskin, C. (2023). Cinsel istismar mağduru çocuk olgularda kriter bazlı ifade analizine medikolegal yaklaşım (Tıpta Uzmanlık Tezi, Mersin Üniversitesi). <https://web.archive.org/web/20220112061519/https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Kılıç, M. (2020). Ebeveynlerin çocuk istismarına yönelik farkındalık düzeyinin ebeveyn-çocuk ilişkisine etkisi (Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi, Malatya). <https://web.archive.org/web/20220112061519/https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Kılıç, M. (2024). Ebeveynlerin çocuk istismarına yönelik farkındalık düzeyinin ebeveyn-çocuk ilişkisine etkisi (Yüksek Lisans Tezi). Malatya.
- Koğalı, E. (2019). Çocuğa ilişkin risk etmenleri. B. Ulukol (Ed.), *Çocuk istismarı ve ihmali* (ss. 553-561). İstanbul: Punto Yayınevi.
- Köhnken, G., Manzanero, A., & Scott, M. (2015). Statement validity assessment: Myths and limitations. *Anuario de Psicología Jurídica*, 25, 13-19.
- Kök, H. (2019). Türkiye’de cinsel istismara uğrayan çocuklara yönelik hizmet ve uygulamaların değerlendirilmesi: Bir model önerisi (Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi.
- Krahenbuhl, J., Blades, M., & Cherryman, J. (2015). A qualitative examination of ground rules implementation practice in investigative interviews with children. *Psychology & Law*, 6, 830-841.

- Kurt, S. (2016). Çocuk haklarına ilişkin temel uluslararası belgeler ve Türkiye uygulaması. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 16, 99-127. <https://doi.org/10.21560/spcd.28915>
- La Rooy, D., & Lamb, M. E. (2011). What happens when interviewers ask repeated questions in forensic interviews with children alleging abuse? *Journal of Police and Criminal Psychology*, 26(1), 20-25.
- Lamb, M. E., Orbach, Y., Hershkowitz, I., Esplin, P. W., & Horowitz, D. (2007). Structured forensic interview protocols improve the quality and informativeness of investigative interviews with children: A review of research using the NICHD investigative interview protocol. *Child Abuse & Neglect*, 31(11), 1201-1231.
- Lamb, M., & Garretson, M. (2003). The effects of interviewer gender and child gender on the informativeness of alleged child sexual abuse victims in forensic interviews. *Law and Human Behavior*, 27(2), 157-171.
- Landberg, A., & Svedin, C. (2020). Inuti ett barnahus: A quality review of 23 Swedish Barnahus—English translation. ResearchGate. <https://www.researchgate.net/publication/346531320>
- Lyon, D., Ahern, C., & Scurich, N. (2012). Interviewing children versus tossing coins: Accurately assessing the diagnosticity of children's disclosures of abuse. *Journal of Child Sexual Abuse*, 1, 19-44.
- Macleod, E., Gross, J., & Hayne, H. (2016). Drawing conclusions: The effect of instructions on children's confabulation and fantasy errors. *Memory*, 24(1), 21-31.
- Memon, A., Vrij, A., & Bull, R. (2010). *Psychology and law: Truthfulness, accuracy and credibility*. John Wiley & Sons Ltd.
- Milletlerarası Sözleşme. (2011). Resmi Gazete. <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/09/20110910-4.htm>
- Mordock, J. (2001). Interviewing abused and traumatized children. *Clinical Child Psychology and Psychiatry*, 6(2), 271-291.
- Nguyen, H., Dunne, P., & Le, A. (2010). Multiple types of child maltreatment and adolescent mental health in Viet Nam. *Bulletin of the World Health Organization*, 88, 22-30.
- Orhan Kılıç, B., & Orhan, S. (2022). Çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili yasalar. B. Ulukol & N. Koçtürk (Eds.), *Çocuk İhmali ve İstismarı: Temel Bilgiler* (ss. 166-190). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Orhan, G. (2020). Cinsel istismar mağduru çocukların adli görüşmesini yürüten profesyonellerin ikincil travmatik stres, tükenmişlik ve mesleki doyum düzeyleri ile ilişkili değişkenler: Türkiye örneği (Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi.
- Orhan, G., & Erden, H. (2022). Türkiye'de cinsel istismar mağduru çocukla yürütülen adli görüşmenin güvenilirliği. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 14(4), 570-579. <https://doi.org/10.18863/pgy.1088328>
- Orhan, G., Ulukol, B., & Canbaz, H. (2019). Çocuk izlem merkezi modeli ve bu modelde gözlenen sorunlar. *Kriz Dergisi*, 27(3), 178-186. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/898200>
- Öner, Ö. (2019). *Okul öncesi dönemde psikososyal ve davranışsal sorunları olan çocukların ebeveynlerinin yaşadığı güçlükler ve başetme biçimleri* (Yayımlanmamış doktora tezi). T.C. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Özboduroğlu, A. (2023). *Cinsel istismar mağduru ergenlerde beden dismorfik bozukluk yaygınlığı ve beden dismorfik bozukluğun özkiyim düşüncesi üzerine etkisi* (Uzmanlık tezi). İzmit.
- Özhan İbiş, E. (2017). *Cinsel istismar mağduru olguların sosyodemografik ve klinik özelliklerinin değerlendirilmesi* (Uzmanlık tezi). Erzurum.
- Öztürk, A. B., Kayadibi, B., & Taşdemir, Z. D. (2021). Adli destek ve mağdur hizmetleri müdürlüğü kapsamında gerçekleştirilen uygulamalara yönelik bir değerlendirme. *Sosyal Hizmet Dergisi*, 8(2), 95-108. https://www.academia.edu/55461080/ADLI_DESTEK_VE_MAĞDUR_HİZMETLERİ_MÜDÜRLÜĞÜ_KAPSAMINDA_GERÇEKLEŞTİRİLEN_UYGULAMALARA_YÖNELİK_BİR_DEĞERLENDİRME
- Öztürk, G. (2021). *Türk Ceza Kanunu'nda müstehcenlik suçu*. Ankara: Seçkin Yayınevi.

- Perona, A., Bottoms, B., & Sorenson, E. (2005). Research-based guidelines for child forensic interviews. *J Aggress Maltreat Trauma*, 12, 81-130.
- Polat, O., & Reva, Z. (2019). *Çocuk hakları sözleşmesi*. In O. Polat (Ed.), *Çocuk istismarı-2- önleme ve rehabilitasyon* (pp. 319-336). Ankara: Seçkin Yayınevi.
- Powell, M., Carolyn, H., & Hughes-Scholes. (2009). Evaluation of the questions used to elicit evidence about abuse from child witnesses: Australian study. *Psychiatry, Psychology and Law*, 16(3), 369-378.
- Price, H., & Roberts, K. (2011). The effects of an intensive training and feedback program on police and social workers' investigative interviews of children. *Canadian Journal of Behavioural Science*, 43(3), 235-244.
- Proctor, L., & Dubowitz, H. (2014). Child neglect: Challenges and controversies. In J. Korbin & R. Krugman (Eds.), *Handbook of child maltreatment* (pp. 27-61). Springer.
- Sağlam, E. (2021). *Çocukluk çağı istismarının psikobiyolojik etkileri*. In M. Demirtaş & H. Erdal (Eds.), *Çocuk ve istismar* (pp. 123-133). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Sak, E. (2024). *Bir kamu çocuk hastanesinde çalışan hemşire ve ebelerin çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanılama düzeyleri* (Yüksek lisans tezi). Balıkesir.
- Sedlak, A., Mettenburg, J., Basena, M., Peta, I., McPherson, K., Greene, A., & Li, S. (2018). *Fourth national incidence study of child abuse and neglect (NIS-4)*. Office of Planning, Research & Evaluation. <https://www.acf.hhs.gov/opre/report/fourth-national-incidence-study-child-abuse-and-neglect-nis-4-report-congress>
- Slep, A., Heyman, R., & Foran, H. (2015). Child maltreatment in DSM-5 and ICD-11. *Family Process*, 54(1), 17-32.
- Smith, D., Witte, T., & Fricker-Elhai, E. A. (2006). Service outcomes in physical and sexual abuse cases: A comparison of child advocacy center-based and standard services. *Child Maltreatment*, 11(4), 354-360.
- Sobsey, D., Randal, W., & Parilla, R. (1997). Gender differences in abused children with and without disabilities. *Child Abuse and Neglect*, 21, 707-720.
- Sofuoğlu, Z., & Nalbantçılar, S. (2018). Hastanelere yönlendirilen adli çocuk istismarı olguları ile sağlık çalışanlarınca saptanan çocuk istismarı olgularının özelliklerinin karşılaştırılması. *İzmir Behçet Uz Hastanesi Dergisi*, 8(3), 119-95. <https://doi.org/10.5222/buchd.2018.77045>
- Sternberg, R. J., Grigorenko, E. L., & Bundy, D. A. (2001). *The predictive value of IQ*. Brookings Institution Press.
- Subaşı, M., & Okumuş, K. (2017, Haziran). Bir araştırma yöntemi olarak durum çalışması. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 34(1), 70-74.
- T.C. Adalet Bakanlığı Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı. (2021, April 1). *Adli destek ve mağdur hizmetleri* [Genelge]. <https://rayp.adalet.gov.tr/resimler/1/dosya/142021084114176noluagogenelge01-04-202109-53.pdf>
- Taner, F. (2021). Kırılğan mağdurun beyanının CMK'nın 236. maddesi uyarınca alınması ve uygulanan özel usuller karşısında savunma hakkının dengelenmesi. *TBB Dergisi*, 153, 19. <https://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2021-153-1964>
- Taştan, M. (2021). *Cinsel suçlarda ispat sorunu ve yargılama usulü*. Ankara: Seçkin Yayınevi.
- Tavkar, P., & Hansen, D. J. (2011). Interventions for families victimized by child sexual abuse: Clinical issues and approaches for child advocacy center-based services. *Aggression and Violent Behavior*, 16(3), 188-199.
- Tekin Babuş, Z. (2020). Ceza adalet sistemi içerisinde mağdur çocukların ikincil mağduriyeti. *Sosyoloji Araştırmaları Dergisi*, 23(2), 1-20. <https://doi.org/10.18490/sosars.819031>
- The National Children's Advocacy Center history. (n.d.). Benefits of the child advocacy center. <https://www.childfirstvermont.org/the-cac-model/benefits-of-the-child-advocacy-center/>
- Themeli, O., & Panagiotaki, M. (2014). Forensic interviews with children victims of sexual abuse: The role of the counselling psychologist. *The European Journal of Counselling Psychology*, 3(1), 1-19.

- Tıraşçı, Y., & Gören, S. (2007). Çocuk istismarı ve ihmali. *Dicle Tıp Dergisi*, 34(1), 70-74. <https://www.diclemedj.org/upload/sayi/54/Dicle%20Med%20J-02602.pdf>
- Topdemir, C. (2016). İstismar mağduru çocuğun korunmasında bir uygulama: Çocuk İzlem Merkezi (ÇİM). *Anadolu Bil Meslek Yüksekokulu Dergisi*, 43, 1-25.
- Toth, P. (2011). Comparing the NICHD and RATAC child forensic interview approaches: Do the differences matter? *APSAC Advisor*, 23, 15-20.
- Tutar, H. (2023, Haziran). Nitel araştırma deseni belirleme ölçütleri ve gerekçelendirilmesi. *Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 342. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2712618>
- TÜİK. (2022). Güvenlik birimine gelen veya getirilen çocuk istatistikleri. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK). <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Güvenlik-Birimine-Gelenveya-Getirilen-Cocuk-Istatistikleri>
- TÜİK. (2023). Türkiye İstatistik Kurumu. *İstatistiklerle çocuk*. ”<https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=İstatistiklerle-Cocuk-2023-53679>
- Türk Ceza Kanunu, 2004. (n.d.). Mevzuat Bilgi Sistemi. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5237&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>
- Türk Medeni Kanunu. (2001). *Mevzuat Bilgi Sistemi* (Erişim Tarihi 01.10.2024): <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=4721&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>
- Türk, T. (2017). *Cinsel istismar mağduru çocuk ile yapılan adli görüşmelerin adli görüşme teknikleri açısından incelenmesi* (Yüksek lisans tezi). İstanbul.
- Türkiye Cumhuriyeti Anayasası. (1982). *Resmî Gazete* (Kasım, 1982): http://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/17863_1.pdf
- Uğurlu, Z., & Gülsek, İ. (2014). Çocuk hakları ve hukuka bağlamda çocuğun ihmal ve istismardan korunması. *International Journal of Social and Educational Sciences*, 1(1), 1-24. <https://doi.org/10.20860/ijoses.40982>
- Ulukol, B., & Yıldırım Yıldız, Ç. (2022). Çocuk istismarı ve ihmeline ilişkin temel kavramlar. In U. B. & B. Koçtürk (Eds.), *Çocuk İhmali ve İstismarı Temel Bilgiler* (pp. 1-24). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık Eğitim Danışmanlık.
- UNICEF. (2010). *Türkiye’de çocuk istismarı ve aile içi şiddet araştırma özet raporu-2010* (Erişim Tarihi 17.12.2023): <https://www.unicef.org/turkiye/raporlar/t%C3%BCrkiyede-%C3%A7ocuk-istismari-ve-aile-i%C3%A7i-%C5%9Fiddet-ara%C5%9Firmasi-%C3%B6zet-raporu-2010>
- UNICEF. (2014). *Çocukla adli görüşme için rehber* (Erişim Tarihi 24.07.2024): <https://www.unicef.org/turkiye/media/4166/file/%C3%87ocuklarla>
- UNICEF. (2020). *Global status report on preventing violence against children* (Erişim Tarihi 15.09.2024): <https://www.unicef.org/media/70731/file/Global-status-report-on-preventing-violence-against>
- UNICEF Türkiye. (n.d.). *Çocuk haklarına dair sözleşme*. UNICEF Türkiye: https://www.unicef.org/turkey/pdf/_cr23.pdf
- Urhan, B., & Şamar, B. (2020). Adli görüşme odalarında suç mağdurlarıyla görüşme yapan adli görüşmecilerin deneyimlerinin incelenmesi: Eskişehir Adliyesi örneği. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 29(1), 45-60. <https://doi.org/10.33417/tsh.773690>
- Üstün Güllü, B., & Erden, G. (2022). Cinsel istismar mağduru çocuklarla adli görüşme ve önemi. *AYNA Klinik Psikoloji Dergisi*, 9(2), 317-331. <https://doi.org/10.31682/ayna.1002381>
- Üstündağ, M. F., & Alataş, E. (2016). Çocuk istismarı ve ihmali vakalarında adli tıp yaklaşımı. *Journal of Forensic Medicine*, 32(1), 1-7.
- Walker, N. E. (2002). Forensic interviews of children: The components of scientific validity and legal admissibility. *Law and Contemporary Problems*, 65(1), 209-234.
- Waterhouse, G. F. (2016). *Investigating the forensic interviewing of children: Multiple interviews and social support* (Doctoral dissertation). London South Bank University.

- Waterman, A., & Blades, M. (2011). Helping children correctly say “I don’t know” to unanswerable questions. *Journal of Experimental Psychology: Applied*, 17, 396-405.
- WHO, W. H. (2006). *Preventing child maltreatment: A guide to taking action and generating evidence* / World Health Organization and International Society for Prevention of Child Abuse and Neglect (Erişim Tarihi 10.04.2024). WHO: <https://iris.who.int/handle/10665/43499>
- Yağar, F., & Dökme, S. (2018). Niteliksel araştırmaların planlanması: Araştırma soruları, örneklem seçimi, geçerlik ve güvenirlik. *Gazi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 1-9. <https://dergipark.org.tr/download/article-file/563245>
- Yanar, G. (2017). *Cinsel istismara maruz kalan çocukların sosyodemografik ve ekonomik özelliklerinin travmatik strese etkisi* (Yüksek lisans tezi). Ankara.
- Yanpar Çamak, S. (2024). *Nitelikli cinsel istismar mağduru çocuk açısından ceza muhakemesinde özellik arz eden işlemler* (Doktora tezi). Kocaeli.
- Yeşilyurt, S., & Çapraz, C. (2018, Ocak). Ölçek geliştirme çalışmalarında kullanılan kapsam geçerliği için bir yol haritası. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 251-264. <https://doi.org/10.17556/erziefd.297741>
- Yetiş, O. (2017). *Çocuk istismarı ve ihmalinin bildirimine yönelik öğretmen tutumları* (Yüksek lisans tezi). İstanbul.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım, D., Şen, F., & Ulukol, B. (2022). Çocuk istismarına ve ihmaline ilişkin risk faktörleri. In B. Ulukol & N. Koçtürk (Eds.), *Çocuk İhmali ve İstismarı Temel Bilgiler* (pp. 89-102). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Yıldız, Y. (2012). *Çocukların cinsel istismarı suçu ve ikincil mağduriyet sorunu* (Doktora tezi). İstanbul.
- Yılmaz İrmak, T. (2008). *Çocuk istismarı ve ihmalinin yaygınlığı ve dayanıklılıkla ilişkili faktörler* (Doktora tezi). İzmir.
- Yılmaz, A. (2023). *Türk Ceza Kanunu’nda çocukların cinsel istismarı* (Yüksek lisans tezi). İstanbul.
- Yorulmaz, M. (2024). *Sosyal çalışmacı ve adli tıp uzmanları gözlemlerine göre çocuk cinsel istismarında ikincil mağduriyetin sebeplerini inceleme* (Yüksek lisans tezi). İstanbul.
- Zafar, N., Naeem, M., Zehra, A., & Khalid, M. (2020). Ten years data of child abuse and neglect cases managed at the first hospital-based child protection unit in Pakistan. *Asia Pacific Journal of Paediatrics and Child Health*, 30-36.